

китѣ хора, а тоѣ рече надѣждата, защо а
иматъ, и които нищо неиматъ.

12. Пакъ-го попытаха: да ли можемъ да оу-
крыймъ ѿ Бѣга нѣкоя работа; а тоѣ рече: не
можемъ нити мѣсаль.

13. Сѣкратѣ дѣмаха чи единаъ хортѣва слѣ
за него, а тоѣ рече: не треба да са чѣдите,
защо тоѣ не знаѣ да хортѣва добрѣ.

14. Мѣсания попытаха: какъ мѣжи чело-
вѣкѣ да соверши благополѣчнѣ живѣтатъ си, а
тоѣ отвѣща: акъ живѣи сакоги сѣ тѣи, ка то
чи ли щеше да оумре на оутрѣ.

15. Нѣкой си брашолеви многѣ при Яристо-
тѣла, а чи като стана да си ѿиде рече мѣ: вѣл-
кимъ та смѣтихъ сѣ хората тѣ си; не, рече
философатъ, защо аъз не та слѣшахъ.

16. Мѣтѣла Македонанинатъ попыта го еди-
нъ военачалникъ: що щѣ прѣвишь оутрѣ; а тоѣ
рече: акъ оугадахъ чи дрѣхата ми знаѣ що си
мѣсла да прѣва, тоѣзи чѣсѣ а иъгарахъ.

17. Сѣ рѣтила рѣфа единаъ прѣмѣтель поѣска
едно неправедно нѣшо, а тоѣ не рачи да го
стѣри. Тогази са разгнѣви прѣмѣтельатъ мѣ,
и